

RESPONSABILITATEA DE A FI PROFESOR

Profesorii pun temelia instruirii pe care o are o persoană. Până și cei mai buni profesori le sunt îndatorați profesorilor care și-au făcut timp și au depus eforturi să le stimuleze și să le cultive dorința de a învăța, de a cunoaște și de a înțelege lucrurile. Cât de recunoscători ar trebui să le fim acestor persoane care ne-au trezit dorința de a cunoaște, ne-au stimulat mintea și inima și ne-au arătat cum să ne satisfacem setea de cunoaștere și de înțelegere?

Profesorul Victor Boghean face parte din acel corp didactic care a înțeles, după 33 de ani de carieră didactică, că școala este pentru elevi, iar nu pentru profesori. În tot ceea ce a făcut, a pus elevul în centrul atenției și al preocupărilor. Ca orice dascăl autentic, a fost gata de sacrificii, de renunțare la propriul confort și la propriile ambiții, de a înfrunta absurdități legislative, cutume sau piedici instituționale, adversități și invidii personale, numai pentru a fi, cu adevărat, un profesor care își face datoria cu responsabilitate față de elevii încredințați dânsului.

Revista InfoOtopeni: De unde pasiunea pentru istorie, domnule profesor Victor Boghean?

„Pasiunea pentru studierea istoriei am dobândit-o în copilărie, când ascultam povestirile bunicului meu, Ion Boghean, despre cum i-a înfruntat pe nemți la Mărășești, „la baionetă”, și despre cât de frumoasă era Regina Maria a României, despre Regele Ferdinand, care le-a promis că, la finalul războiului, vor primi pământ(bunicul avea pământ destul, pentru că în familia Boghean erau oameni harnici și gospodari). De la bunicul matern, Ioan Filoti, care a fost șef de pichet de jandarmi la Săbăreni, în apropierea Bucureștiului, am aflat multe povești interesante.

Mama mea, Adela Boghean, mi-a fost și învățătoare. Când ne-a întrebat la clasă ce dorim să fim, eu am spus: <<profesor

de istorie>>. Mama ne povestea despre întâmplările care i-au marcat copilăria: bombardamentele asupra Bucureștiului din Ultimul Război, despre colectivizare și deportările în Bărăgan. De la vecini am aflat ce au făcut soldații români la Odessa și în Transnistria, în timpul războiului, și aşa am început să fiu preocupat de istorie. Eram cel mai bun în școală generală, câștigam toate concursurile de istorie. Iarna, stăteam în biblioteca locală, cu mâinile înghețate, să caut și ultima carte recomandată de doamna dirigintă, Orjevkovski Marcela. În liceu, în clasa a X-a, am câștigat Olimpiada de Istorie pe județ, iar în clasa a XII-a, am obținut premiul al III-lea la etapa județeană.”

Revista InfoOtopeni: Despre perioada liceului și a facultății ce ne puteți spune?

„Am absolvit Liceul de filologie-istorie din Galați, apoi Facultatea de Istorie-Filosofie, Universitatea București. În facultate, am fost un student olimpic. În 1986, eram în anul III, am obținut premiul special din partea Institutului de Istorie A. D. Xenopol din Iași. De data aceasta, am primit foarte multe cărți, în aplauzele profesorilor de facultate, nume importante în istoriografia românească: Gh. Ioniță, Ioan Scurtu, Zoe Petre, Stelian Brezeanu.”

Revista InfoOtopeni: La școala din Otopeni când ați venit?

„La școala din Otopeni am venit în 1990. După reînființarea județului Ilfov, în 1997, am obținut rezultate notabile. De exemplu, premiul I, la etapa județeană, l-a obținut elevul Gheorghe Andrei Daniel, acum deputat în Parlamentul României, care a participat la faza națională a Olimpiadei de Istorie, la Deva. Ulterior, dumnealui a ales să se specializeze tot în istorie.”

Revista InfoOtopeni: După cum știm, dumneavoastră ați ocupat și funcții în învățământul ilfovean.

„Timp de 14 ani, am fost inspector școlar de specialitate, la Inspectoratul

Școlar Ilfov. În fiecare an, elevii din Ilfov obțineau, la concursurile naționale, cel puțin câte un premiu special. În 2012, am revenit la catedră, unde mi-am reluat activitatea didactică, făcându-mi din creșterea interesului elevilor pentru istorie un scop principal."

Revista InfoOtopeni: Ați obținut rezultate remarcabile cu elevii dumneavoastră?

„În ultimii ani, elevii de la liceul din Otopeni au obținut rezultate spectaculoase. La toate clasele unde predau eu, media generală pe clasă este cel puțin 8,50. Elevii mei au obținut multe premii I la etapele județene ale concursurilor județene.”

Revista InfoOtopeni: Pregătirea suplimentară a unui cadru didactic este importantă?

„Da, foarte importantă. Fac parte din categoria cadrelor didactice care se preocupă permanent de perfecționarea continuă. Am participat la foarte multe congrese, conferințe, seminarii, simpozioane naționale și internaționale(Franța, Italia, Malta, Spania). Am urmat cursuri, în urma cărora am obținut numeroase atestate cu credite, cum ar fi „Istoria recentă a României”, „Holocaustul”, „Combaterea rasismului și discriminării”, „Robia romilor și Holocaustul”,

„Elevii cu CES” (cerințe educaționale speciale), „Citizen”, „Management și politici publice în educație”.

În urma participării la activitățile naționale și internaționale, au fost publicate o serie de articole semnate de mine în mediul on-line, dar și letric. Articolul <<Relațiile dintre gruparea liberală, brătianistă și cea tătarasciană în perioada 23 august 1944- 6 martie 1945>>, publicat în revista <<Studii și articole de istorie>>, a fost preluat de Biblioteca Centrală Universitară din Cluj – Napoca, fiind tradus și în limba franceză.”

Revista InfoOtopeni: Cu ce gânduri priviți către viitor, domnule profesor?

„Cu convingerea că până acum mi-am făcut pe deplin datoria, că am dat dovedă de onestitate în activitatea mea. Nu mă voi abate de la idealurile mele de dreptate, de cinste și corectitudine. Iar mulțumirile foștilor mei elevi, cu care mă întâlnesc deseori pe stradă, îmi întăresc convingerea că alegerea de a fi profesor de istorie a fost una inspirată, contribuind nu doar la succesul meu personal, dar și la reușita atâtorei generații de elevi.”

Interviu realizat de prof. Constantin DINU, consilier educativ al Liceului Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

